

L'ENTREVISTA

RAMON PARELLADA GARRELL

Hola Xics!!! Benvinguts a la secció de l'Entrevista. En aquesta ocasió hem entrevistat el Sr. Parellada de la Fonda Europa de Granollers, qui ens ha ofert una mica del seu temps per contestar-nos totes les preguntes d'aquesta secció. Des d'aquestes línies li donem les gràcies per haver-nos atès i per la seva amabilitat i simpatia en respondre aquesta entrevista.

EL MÓN DE LES FONDES

Des de quina edat recorda que li ve la seva afició per l'hostaleria?

Al néixer en una Fonda has viscut en mig d'olles, plats, cambrers, cuiners i clients... A les cases, hi havia el costum de fer l'ofici i jo, al no continuar estudiant, ja sabia per on m'havia d'encarar. A part que a mi sempre m'ha agradat molt el tracte amb la gent, m'agrada molt xerrar.

Pot explicar-nos alguna anècdota de quan era petit que li passes a la Fonda?

Em feia molta gràcia que el Pla em digués Senyor Parellada. Quan venia al Restaurant, ell era assegut a la primera taula i em feia seure amb ell. Em feia servir de còmplice quan, per exemple, venien personalitats de tots els móns culturals i polítics a veure'l. Quan en Pla volia treure's de sobre alguna d'aquestes persones es dirigia a mi i em deia: Senyor Parellada, no li sembla que aquest home ja no té edat per dir-me aquestes coses? El Pla em necessitava a mi per fer avergonyir a alguna persona.

Una altra anècdota em va passar quan tenia 7 anys, per l'Ascensió. Jo recordo que hi havia tanta feina a la Fonda Europa que els pares em van demanar que tota la classe vingués a ajudar-nos. A més jo també era de l'Agrupament Escolta de Granollers, i tothom venia a treballar. Per un dia tots servíem plats. A mi em van donar una safata enorme de *carajillos* i em va caure tota a sobre. Vaig quedar escaldat de *carajillos*.

Quan va decidir continuar la tradició familiar? Què li va suposar aquest canvi?

El meu primer contacte amb la Universitat va coincidir amb una època de trasvals polític al país, l'any 1975, quan va morir Franco. Era una època de moltes corredisses, cada dia es treien els bancs per tallar la Diagonal i amb aquest xou no podies estudiar, i jo quan passaven aquestes coses era a primera fila. Aleshores, vaig decidir no continuar els estudis i començar a treballar. Això em va representar un canvi molt fort, jo tenia 19-20 anys, era escolta, tenia la meua colla i el fet de començar a l'Europa, treballar el dissabte i el diumenge, em va

En Ramon Parellada contemplat una de les "grans obres" dels Xics. És millor això o un bon plat d'escudella?..

RAMON PARELLADA GARRELL és el conegut Ramon de la Fonda Europa, tot i que quan encara tenia 12 o 13 anys, el popular escriptor Josep Pla quan venia a Granollers l'anomenava Sr. Parellada. En Ramon amb la seva colla d'amics s'afecionaren a llegir Pla i jugaven a imitar el popular escriptor. El senyor Parellada va estudiar als Escolapis de Granollers i després a la Universitat de Barcelona va començar Dret, però aviat va decidir dedicar-se a la cuina, el seu ofici de sempre. En Ramon Parellada està casat i té dos fills: un nen i una nena. Actualment viu entre Granollers i Barcelona.

tallar la juventut. I vaig començar a tenir amics molt grans, fins i tot vaig fer colla amb aquesta gent, després a la gent de la meua edat els trobava infantils. Això em va suposar desconnectar-me de les colles de gent de la meua edat, entrar en el món dels adults i, a més, vaig anar a un sastre de Granollers perquè em fes un vestit igual que el que portava el meu avi, era una mena de frac. Quan anava així vestit a Barcelona em deien el nuvi, però jo anava vestit com el meu avi. Amb tota aquesta combinació era un *bitxo* bastant raro en aquella època, fins que vaig venir a Barcelona.

Té algun altre record d'aquesta primera època a l'Europa?

Sí, l'època més divertida va ser l'any 1979-1980 quan se'm va ocórrer, demanant permís a casa meua, d'aprofitar les antigues quadres de l'Europa i fer una mena d'establiment experimental que es deia la Sila. Era un establiment que girava entorn a una cuina de carbó i a un escenari on passaven coses fins a altes hores de la matinada. Jo vaig oferir un tracte a molts artistes de l'època que, a canvi d'una actuació al mes, menjaven gratis tot el mes. Així es va convertir en un focus de reunió habitual on hi havia en Pau Riba, en Jaume Sisa, el Gato Pérez... Es va crear un nucli molt intens, fins al punt que jo anava a dormir cada dia a les 7 del matí. M'ho passava massa bé i

a casa ho van tancar. Jo vaig trencar amb els meus pares i vaig marxar a París; em vaig convertir amb l'ovella negra de la família. Durant un any vaig estar a París, vaig contactar amb artistes catalans de l'època: l'Artigas, en Pep Salsetes, amics d'en Pau Riba. Era la meua etapa de rebel·lió contra els pares; quants més dies passava jo a París més fort em vaig tornar, vaig treballar fent de tot. Una de les coses més maques que em van passar va ser que el dia de Nadal quan tothom marxava, en Pep Salsetes em va enviar per mitjà d'uns companys de París, escudella, carn d'olla i rostit.

Després d'un any a París vaig tornar aquí; tenia l'oportunitat d'establir-me i quedar-me el local de Barcelona a l'antic carrer Plateria, lloc de molta moguda i ambient. Vaig aprofitar els contactes i el reconeixement de la gent que ja em coneixia gràcies a la Sila de Granollers i, amb un any, el local Senyor Parellada era un establiment de moda.

I la seva tornada a l'Europa?

Quan ja portava 5 anys a Barcelona, el meu pare em va venir a buscar aquí per prendre el relleu generacional de pares a fills a la Fonda Europa. Hi vaig tornar l'any 1988, vaig prendre el relleu i vam canviar la planta baixa.

Com definiria la Fonda Europa?

Es un establiment típic de població de

